

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

39. Vtrum Indulgentiae per modum suffragii prosint Cathecumenis mortuis sine Baptismo? Et an non solum pro Cathecumenis mortuis, sed etiam pro vivis? Ex quo infertur, an pro supradictis possit Missa ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

lib. 1. part. 2. tract. 4. docum. 4. num. 3. vbi me citato sic ait: Acerca de la Indulgencia plenaria, que por la Bula concede su Santidad a los Fieles en el articulo de la muerte, se ha de advertir que aunque en ella dize el Pontifice, que el Confessor aya de aplicarla al que esta en el articulo de la muerte. fundados en esto algunos Autores enseñan, que solo el Confessor puede aplicar esta Indulgencia, y no otro inferior a el, Con todo esto Navarro, y otros son de parecer, que en ausencia del Confessor no solo el Sacerdote sino tambien qualquiera Clerigo, y en defeto destes, el Seglar puede aplicar esta Indulgencia. La qual opinion iuzga Diana por piadosa, y probable; y tal que si no aprovechate, no puede dañar; fundanse, en que la absolucion, y remission de la pena, que se concede por las Indulgencias; no es absolucion de pecados, ni cosa dependiente delle. I assi no se requiere que el que hauiere de aplicar la Indulgencia, sea Sacerdote.] Ita ille: Vnde remanet fatis probabilis nostra opinio contra Amicissimum Gobat.

1. Imo pro consolatione morientium, non deseram hic adducere opinionem P. Quintanaducnas, in Theol. Mor. tom. 1. tract. 9. dub. 3. num. 1. asserentis, ad Indulgentiam concessam moribundis, virtute Cruciatæ non requirit applicationem per Confessarium faciendam; quod probat ex verbis Bullæ; sic asserentis: [Que pueda elegir Confessor, que los pueda absolver vna vez en la vida, y otra en el articulo de la muerte de qualquiera pecados, &c. que configan, y ayan plenaria Indulgencia dellos.] Vbi nota non dicit, *Que les pueda conceder, o applicar la Indulgencia;* sed quod ij eam conuoluantur, & in Latina eundem sensum efficit verbum, *Obtinere, & ly, Ab eo, cadit super absolutionem tantum, non super lucrationem Indulgentiæ, præterea probatur, quia, si absque applicatione non prodest Indulgencia hæc, saepe frustraretur, cum deficiat, vel qui applicet, vel memoria petenda; aut facienda applicationis. Et durum sane est, lucrationem huius sublimitati utilis; immo, & necessarij, vj potè vltimi, quod in hac vita lucrari poterit moribundas, pendere a memoria, voluntate, vel malitia, aut ignorantia alicuius. Ergo ad valorem Indulgentiæ de qua loquimur non requiritur applicatio. Ita ille; qui etiam me citato obseruat posse Indulgentiam moribundo absenti impertiri: quod etiam me citato docet Gobat, num. 217. & me citato Leandrus de Sacram. tom. 1. tr. 5. cap. 14. q. 173. addens non solum in articulo mortis, sed etiam extra posse absolute, & per se Indulgentiam applicari absentibus.*

RESOL. XXXIX.

Verum Indulgencia per modum Suffragij proficit Cathecumenis mortuis sine Baptismo?
Et an non solum pro Cathecumenis mortuis, sed etiam pro ceteris?
Et quo inferitur, an pro supradictis possit Missa offerri;
 Ex p. s. tr. 12. Refol. 9.

Negatiuè responder Præpositus in 3. part. D. Thom. quest. 14. de Indulgent. dub. 3. num. 28. Suarez tom. 4. disp. 53. sect. 4. num. 8. & alij, quia qui non est insignitus caractere baptismali, est extra Ecclesiam, & proinde Papa non habet potestatem super illum defunctum, cum non habuerit potestatem super illum viventem.

2. Sed vt verum fatear, videtur mihi nimis durum excludere ab hoc beneficio animas illas Cathecumenorum, quæ propter inopotentiam, & inculpabiliter descesserunt ex hac vita sine sacramento Baptismi, nam

etsi non habeant characterem baptismalem, tamen voto illud susceperunt, & sunt capaces beatitudinis, & pro illis Missa offerri potest. Ergo, &c. & ita hanc sententiam docet Villalobos in summa tom. 1. tract. 26. diffinit. 7. numero 7. Faber de penitent. in 4. sentent. distinct. 13. quest. vnic. disp. 37. cap. 8. numero 258. Layman in Theolog. moral. lib. 5. tract. 7. cap. 6. num. 1. Hentiquez lib. 7. cap. 18. numero 1. Tannerus tom. 4. disp. 6. quest. 8. dub. 4. num. 93. quibus adde Iacobum Grana- do in 3. part. de Sacrament. controuers. 12. tract. 15. disp. 6. numero 2. iunct. disp. 1. num. 4. vbi docet Indulgentias non solum prodesse Cathecumenis mortuis, sed etiam viuis, & doctè, vt semper solet, probat hanc sententiam, & respondet ad argumenta contraria, adi illum, & non pigebit.

Sup. hoc in Ref. noc. præterita §. Sed nota, & in tom. 2. tr. 1. Ref. 4. §. 2. ad lin. 4.

RESOL. XL.

An Indulgencia concessa Regularibus, & renouata à Paulo V. hodie censentur reuolidata?

Et an Indulgentiæ, & priuilegia pro defunctis concessa censentur renouata per dictam Bullam Pauli V. vel remaneant in suo robore, & firmitate?

Idem dicendum est de Indulgencia plenaria concessa à Clem. VIII. Parentibus Fratrum existentibus in Purgatorio, si pro illis Minorita dixerit vnam Missam.

Et idem dicendum est de Indulgencia plenaria à Calisto III. concessa Parentibus fratrum Minorum, in qua possint eligere Confessarium, per quam absoluantur plenarie à culpa, & pena; quo priuilegio gaudent Parentes aliorum Regularium.

Et idem dicendum est de Indulgentiis concessis ab antiquis Pontificibus pro secularibus viciantibus Ecclesias Regularium. Ex part. 4. tractat. 4. & Misc. Ref. 20.

§. 1. Sappono S. D. Paulum V. die 23. mensis Maij Anno 1606. in Bulla, quæ incipit, *Romanus Pontifex*, & est in 3. tomo Bullarum Bulla 21. §. 19. fol. 103. reuocasse omnes Indulgentias concessas per antecessores suos quibuslibet Regularibus, Religiosis, ac Monialibus cuiusuis Ordinis, illasque annuillasse, ac decreuissè quòd loco illarum ibi reuocatarum, omnes & singuli Religiosi gauderent solis Indulgentiis in eadè Bulla ibi Religiosis concessis ab eodem Summo Pontifice, modo difficultas est, quia idè Paul. V. post dictam reuocationem confirmauit Minoritis sua omnia antiqua priuilegia, dicens in confirmatione se confirmare etiam gratias, concessiones, & indulta spiritalia, & confirmare priuilegia eis concessa à Clem. VIII. quæritur an sub his verbis sint viuificata, & reuolidata antiquæ Indulgentiæ? Negatiuam sententiam docet Laurentius Portel in dubijs Regular. ver. Indulgentia, num. 12. §. secundum principale, vbi sic ait. Ego constanter teneo per illa verba Pontificem non confirmasse antiquas Indulgentias à se reuocatas, & sic nos hodie directè non habere nisi suprapositas concessas ab illo; & idem dicendum est de ceteris Religiosis, si post illam reuocationem non impetrant particularem illarum antiquarum confirmationem ab illo, & huius meæ opinionis fuerunt graues ac docti Religiosi hac de re consulti in Conuentibus Olyssiponenibus, & in academia Eborensi, qui dixerunt ita rem se habere, quia non est credendum de Sanctiss. Domino Papa tam citò mutasse sententiam in re grauissima, quam in prædicta Bulla dicit iam intentatam à Clem. VIII. & sibi etiam à Procuratoribus Ordinum postulatam. Ita ille. Qui pro hac firmanda sententia tres alias rationes adducit, quibus omnibus adde omnes

Sup. hoc in tr. 1. Ref. 29. lege eius doctriu.